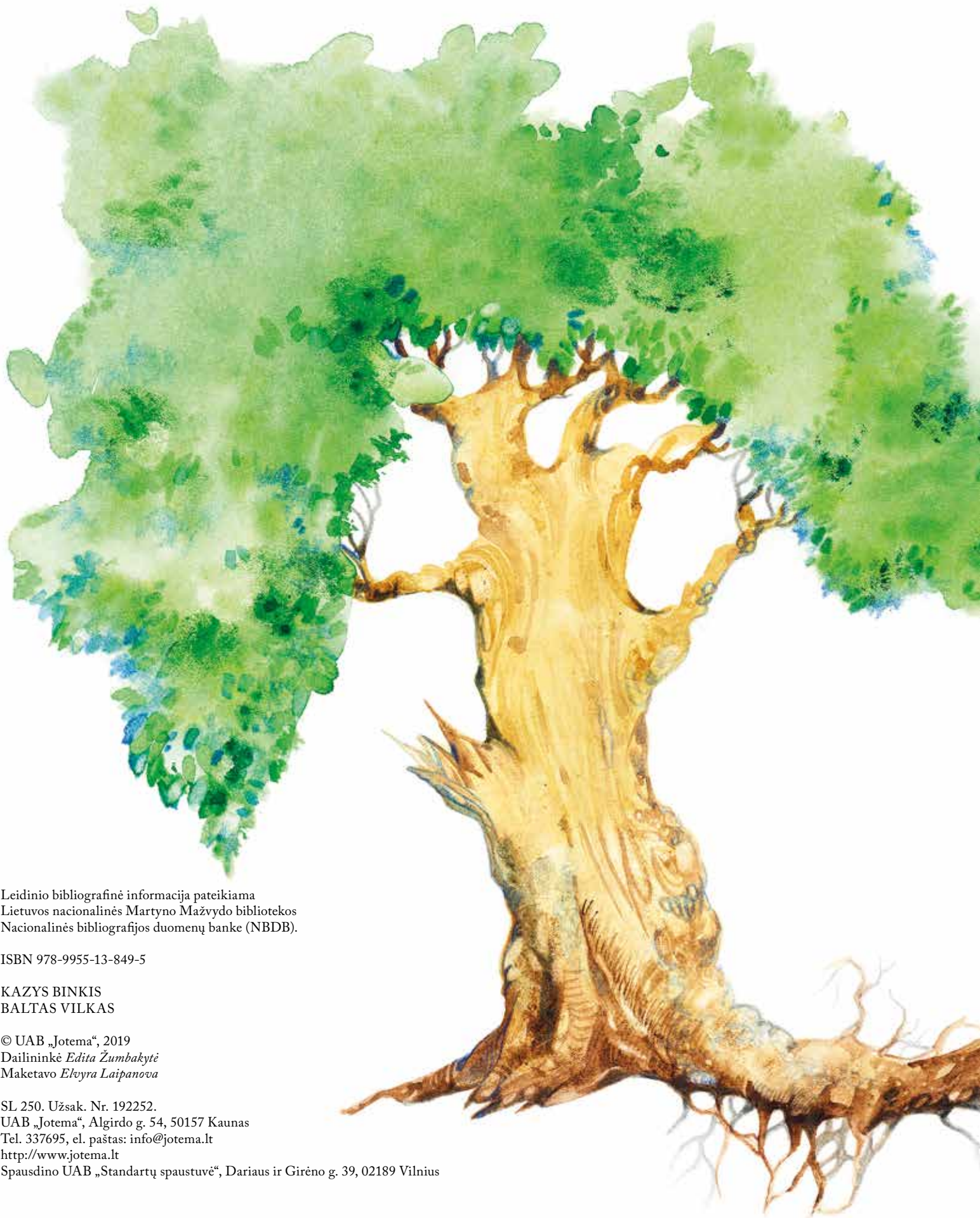

KAZYS BINKIS

Baltas Vilkas

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama
Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos
Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

ISBN 978-9955-13-849-5

KAZYS BINKIS
BALTAS VILKAS

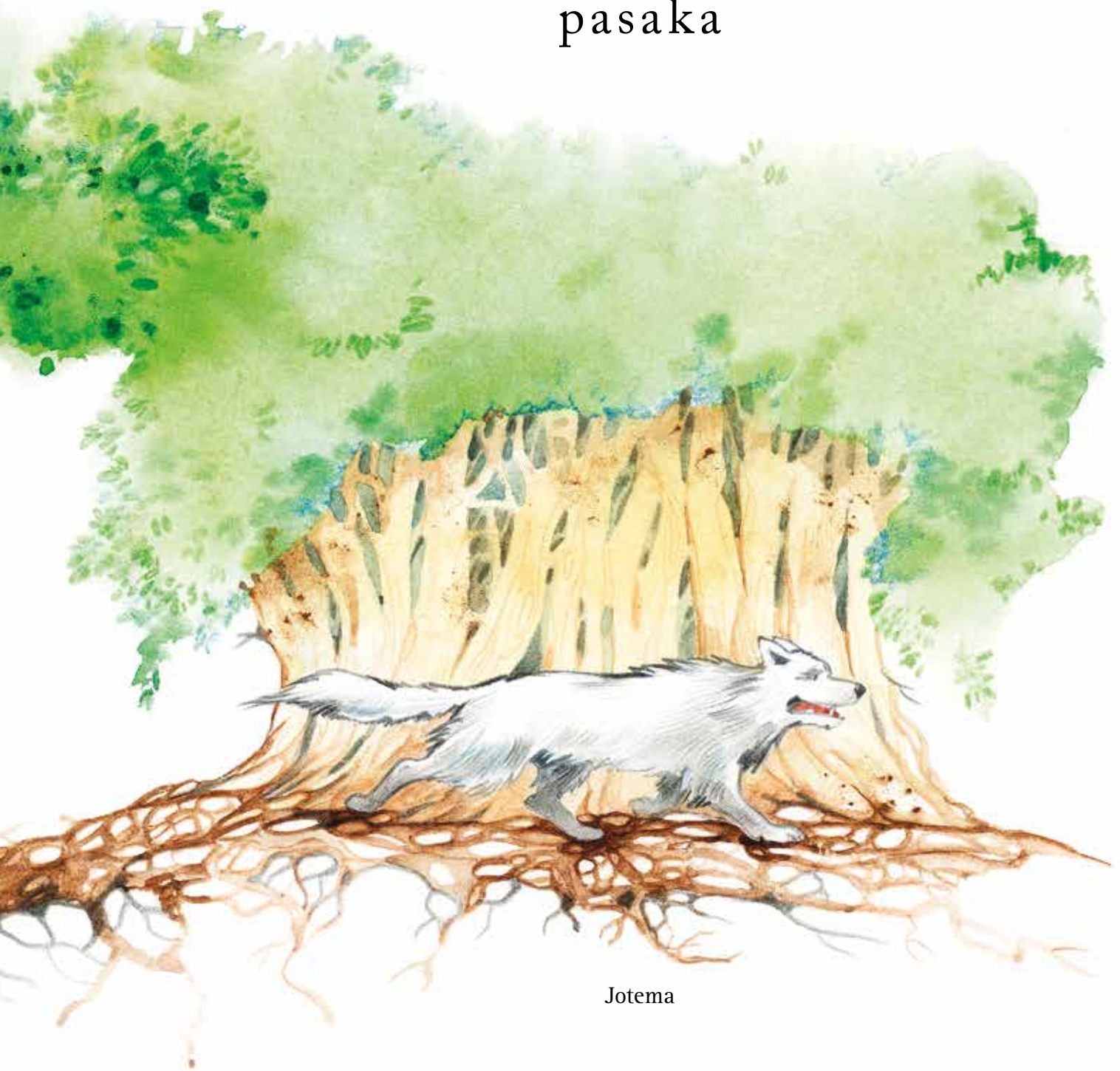
© UAB „Jotema“, 2019
Dailininkė *Edita Žumbakytė*
Maketavo *Elvyra Laipanova*

SL 250. Užsak. Nr. 192252.
UAB „Jotema“, Algirdo g. 54, 50157 Kaunas
Tel. 337695, el. paštas: info@jotema.lt
<http://www.jotema.lt>
Spausdino UAB „Standartų spaustuvė“, Dariaus ir Girėno g. 39, 02189 Vilnius

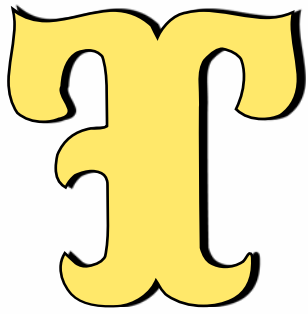
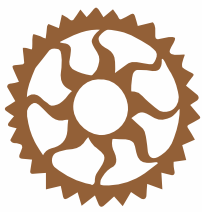
KAZYS BINKIS

Baltas Wilkas

pasaka

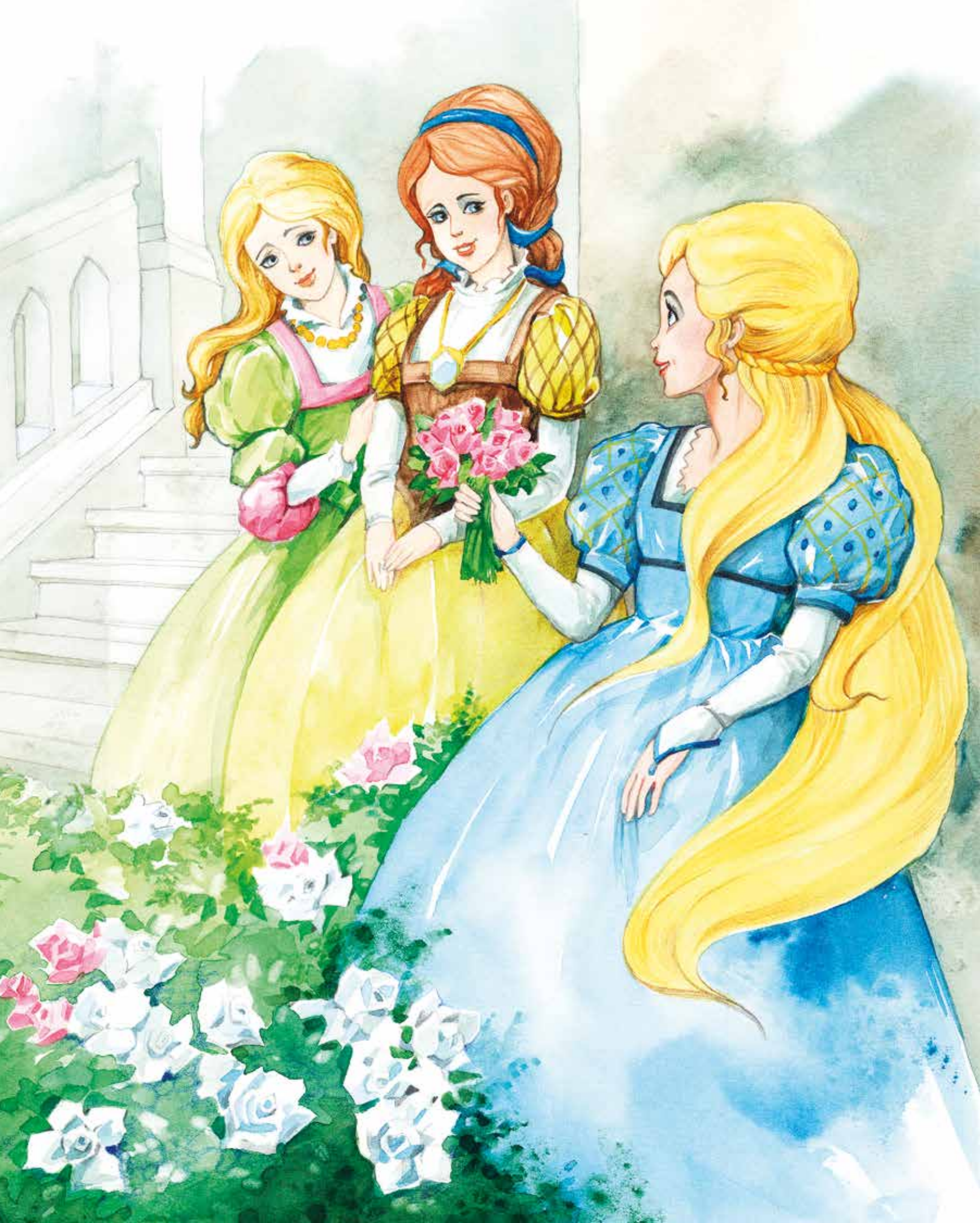

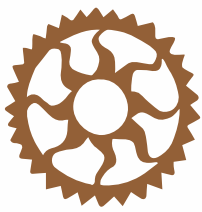
Jotema

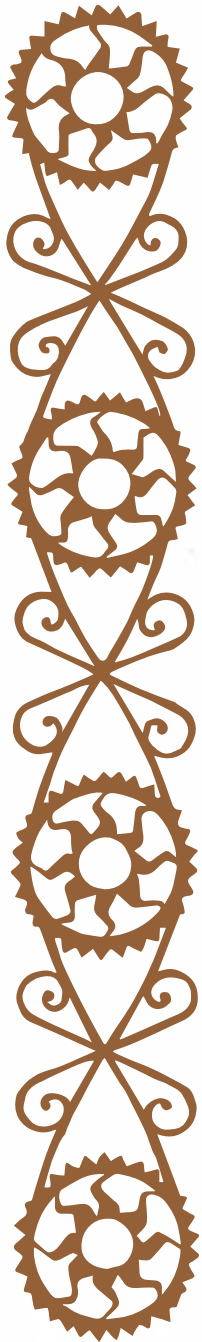
uri tris dukras karalius:
Žiedę, Šilkę ir Gėlelę.
Puikūs sodai, puikūs rūmai,
Puikus dvaras to karaliaus,
Bet nelygsta jie gražumui
Jo trijų jaunų dukrelių.
Žiedė gali saule būti,
Šilkė spindi kaip žvaigždutė,
O dukrelė jaunesnioji
Kaip gėlė, pražydus rytą,
Į save akis vilioja
Savo grožiu nematyti.
Myli dukteris karalius,
Kiek tik yr krūtinėj galios:
Ko tik jos nepanorėtų,
Nieko atsakyt negali.
Jis suras nors krašte svieta,
Ypač — jei prašys Gėlelė.

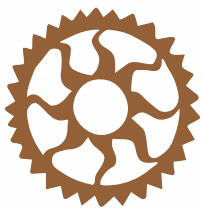
K

artą pakvietė karalių
Paviešėt į kitą šalį.
Išvažiuodamas iš dvaro
Tarė dukterims karalius:
— Na, sakykite, ko gera
Jums atvežt turiu, gulbelės?
Vyresnioji balsu gieda:
— Man, tėveli, aukso žiedą!
Šilkė, jo dukra antroji,
Sau iš džiaugsmo rankas trina
— Aš seniai jau sugalvojau:
Man suknelę šilko gryno...
O dukrelė jo jaunylė,
Ta, kurią labiausiai myli,
Nedrąsiai akis pakėlė,
Sako, net jos skruostai rausta:
— Man, tėveli, kilimėlį,
Iš gyvų gėlių išaustą...
Ir šypsodamas maloniai
Jis išvyko į kelionę.

D

raug su palydovais savo
Daug kraštų jis apkeliavo.
Rado žiedą labai šaunų,
Gavo suknią šilko spausto,
Tiktai kilimo negauna,
Iš gyvų gėlių išausto.
O surast labai jam noris:
Klausia turką ir totorių,
Klausia žydą, klausia kiną,
Ką sutiks jis, tuoj paklaus tą,
Ar kas kilimo nežino,
Iš gyvų gėlių išausto.
Bet, deja, uolus karalius
Nepaguos jaunos dukrelės.
Pyksta senė karalienė:
— Tu be reikalo čia gaišti,
Juk vaikus palikom vienus,
Verčiau pirk jai kokį raištį,
Ir važiuokime, karaliau,
Mes atgal į savo šalį!

Karalienė su karaliu
Grįžta vėl į savo šalį.
Per miškus jau eina kelias,
Jau namai už poros mylių.
Nepatenkintas karalius
Visą kelią liūdnas tyli.
Pakelėję kažkas sužvilgo...
Staiga mato baltą vilką...
Vilkas baltas ir gauruotas
Bėga šalimais keliu,
O per jį skersai užklotas
Kilimas gyvų gėlių.
Ir nustebintas valdovas
Šaukia savo palydovams:
— Ei, kas su manim važiuoja!
Ei, visi skubėkit šen!
Ar piktuoju, ar geruoju —
Kilimas kad būtų man!
Palydovai mirksnio moju
Vilką iš visur apstojo.